

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. liepos 14 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR – 2 straipsnio 4 dalis – Abipusio veikos baudžiamumo sąlyga – 4 straipsnio 1 punktas – Europos arešto orderio neprivalomasis nevykdymo pagrindas – Vykdančiosios teisminės institucijos atliekama kontrolė – Veiksmai, kurie iš dalies yra nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 3 dalis – Nusikaltimų ir bausmių proporcingumo principas“

Byloje C-168/21

dėl *Cour de cassation* (Kasacinis teismas, Prancūzija) 2021 m. sausio 26 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2021 m. kovo 16 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje dėl Europos arešto orderio, išduoto dėl

KL,

dalyvaujant

Procureur général près la cour d’appel d’Angers,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurią sudaro kolegijos pirmininkė K. Jürimäe (pranešėja), teisėjai N. Jääskinen, M. Safjan, N. Piçarra ir M. Gavalec,

generalinis advokatas A. Rantos,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2022 m. sausio 20 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- KL, atstovaujamo *avvocato* A. Barletta, *avocats* C. Glon ir P. Mathonnet,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos A. Daniel ir A. L. Desjonquères,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* W. Ferrante,

* Proceso kalba: prancūzų.

– Europos Komisijos, atstovaujamos A. Azéma ir S. Grünheid,
susipažinęs su 2022 m. kovo 31 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,
priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34), iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR (OL L 81, 2009, p. 24) (toliau – Pagrindų sprendimas 2002/584), 2 straipsnio 4 dalies ir 4 straipsnio 1 punkto, taip pat Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 49 straipsnio 3 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas Prancūzijoje vykdant Italijos teisminių institucijų dėl KL išduotą Europos arešto orderį, siekiant įvykdyti dvylikos metų ir šešių mėnesių laisvės atėmimo bausmę už 2001 m. Genujoje (Italija) padarytas veikas, kvalifikuotas kaip ginkluotas apiplėšimas veikiant organizuota grupe, nuniokojimas ir plėšimas, ginklo nešiojimas ir sprogmenų panaudojimas.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Pagrindų sprendimo 2002/584 6 ir 12 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:
„(6) Šiame pagrindų sprendime numatytas Europos arešto orderis baudžiamosios teisės srityje yra pirmoji konkreti priemonė, įgyvendinanti abipusio pripažinimo principą, kurį Europos Vadovų Taryba pavadino teismo bendradarbiavimo „kertiniu akmeniu“.
<...>
(12) Šis pagrindų sprendimas grindžiamas pagarba pagrindinėms teisėms ir principams, kurie pripažįstami [ESS] 6 straipsnyje ir kurie atsispindi [Chartijoje], ypač jos VI skyriuje. <...>“
- 4 Šio pagrindų sprendimo 1 straipsnyje „Europos arešto orderio apibrėžimas ir įpareigojimas jį vykdyti“ numatyta:
„1. Europos arešto orderis yra teisminis sprendimas, kurį išduoda [priima] valstybė narė, kad kita valstybė narė areštuotų [suiimtų] ir perduotų prašomą perduoti asmenį, siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn arba vykdyti laisvės atėmimo bausmę [siekiant vykdyti baudžiamąjį persekiojimą arba laisvės atėmimo bausmę], arba sprendimą dėl įkalinimo.
2. Valstybės narės vykdo Europos arešto orderį, remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamosi šio pagrindų sprendimo nuostatomis.
3. Šis pagrindų sprendimas nekeičia pareigos gerbti pagrindines teises ir pagrindinius teisinius principus, įtvirtintus [ESS] 6 straipsnyje.“

5 Šio pagrindų sprendimo 2 straipsnio „Europos arešto orderio taikymo sritis“ 1, 2 ir 4 dalyse numatyta:

„1. Europos arešto orderis gali būti išduotas už veiką, baustiną pagal išduodančios valstybės narės teisę laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kuri[ų] ilgiausias terminas – bent 12 mėnesių, arba, kai bausmė [jau yra paskirta] arba sprendimas dėl įkalinimo jau yra priimtas, – bent keturi mėnesiai.

2. Už šias nusikalstamas veikas, jei išduodančioje valstybėje narėje už jas baudžiama laisvės atėmimu arba įkalinimu, kuri[ų] ilgiausias terminas – bent treji metai, ir laikantis jų apibrėžimo išduodančios valstybės narės teisėje, taikomas perdavimas pagal Europos arešto orderį, atsižvelgiant į šio pamatinio [pagrindų] sprendimo reikalavimus ir netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo principo:

<...>

4. Kitų, į šio straipsnio 2 dalį neįrašytų, nusikalstamų veikų atvejais, perdavimas gali būti vykdomas su sąlyga, kad veikos, už kurias yra išduotas Europos arešto orderis, būtų laikomos nusikalstamomis veikomis pagal vykdančiosios valstybės narės teisę, nesvarbu, kokia būtų veikos sudėtis ar kaip ji būtų apibūdinama.“

6 To paties pagrindų sprendimo 3, 4 ir 4a straipsniuose išvardyti Europos arešto orderio privalomojo ir neprivalomojo nevykdymo pagrindai. Konkrečiai kalbant, Pagrindų sprendimo 2002/584 4 straipsnio „Europos arešto orderio neprivalomo nevykdymo pagrindai“ 1 punkte nustatyta:

„Vykdančioji teisminė institucija gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį:

1) jei vienu iš 2 straipsnio 4 dalyje nurodytų atvejų veika, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, nėra nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę; <...>“

7 Pagrindų sprendimo 2002/584 5 straipsnyje numatytos garantijos, kurias išduodančioji valstybė narė turi suteikti ypatingais atvejais.

Prancūzijos teisė

8 Baudžiamojo proceso kodekso 695-23 straipsnyje nustatyta:

„Europos arešto orderį atsisakoma vykdyti ir tuo atveju, jei veika, dėl kurios išduotas šis arešto orderis, pagal Prancūzijos teisę nelaikoma nusikalstama.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, Europos arešto orderis vykdomas netikrinant, ar dėl inkriminuojamų veikų įvykdyta abipusio baudžiamumo sąlyga, jei pagal išduodančiosios valstybės narės teisę už atitinkamus veiksmus baudžiama trejų metų ar ilgesnės trukmės laisvės atėmimo bausme arba tokios trukmės įkalinimu ir šie veiksmai priskiriami kuriai nors iš nusikalstamos veikos rūšių, nurodytų 694-32 straipsnyje.

Jei taikomos pirmesnės pastraipos nuostatos, veiksmų teisinį kvalifikavimą pateikia ir skirtiną bausmę nustato tik išduodančiosios valstybės narės teisminė institucija. <...>“

Italijos teisė

- 9 Pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos redakcijos *Codice penale* (Baudžiamasis kodeksas) 419 straipsnyje nustatyta:

„Tas, kas įvykdo nuniokojimo ir plėšimo veiksmus kitais nei 285 straipsnyje numatyti atvejais, baudžiamas laisvės atėmimu nuo aštuonerių iki penkiolikos metų. Ši bausmė sugriežtinama, jeigu nusikalstamos veikos dalykas yra ginklai, šaudmenys arba maisto produktai prekybos vietoje arba sandėlyje.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 2016 m. birželio 6 d. Italijos teisminės institucijos išdavė Europos arešto orderį dėl KL, siekiant įvykdyti dvylikos metų ir šešių mėnesių laisvės atėmimo bausmę, kurią 2009 m. spalio 9 d. sprendimu skyrė *Corte d'appello di Genova* (Genujos apeliacinis teismas, Italija) ir kuri tapo vykdytina 2012 m. liepos 13 d., kai tos pačios dienos sprendimu *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas, Italija) atmetė suinteresuotojo asmens kasacinį skundą.

- 11 Ši bausmė paskirta sudėjus keturias bausmes už keturias nusikalstamas veikas, t. y. pirma, ginkluotą apiplėšimą veikiant organizuota grupe (vieni metai laisvės atėmimo), antra, nuniokojimą ir plėšimą (dešimt metų laisvės atėmimo), trečia, ginklų nešiojimą (devyni mėnesiai laisvės atėmimo) ir, ketvirta, sprogmenų panaudojimą (devyni mėnesiai laisvės atėmimo).

- 12 Konkrečiai dėl nusikalstamos veikos, kvalifikuotos kaip „nuniokojimas ir plėšimas“, pažymėtina, kad Europos arešto orderyje šios veikos padarymo aplinkybės aprašytos taip:

„[V]eikdamas kartu su kitais asmenimis, daugiau kaip penkių asmenų grupe, ir dalyvaudamas demonstracijoje dėl G 8 aukščiausiojo lygio susitikimo, [KL] įvykdė nuniokojimo ir plėšimo veiksmus tokiomis aplinkybėmis, kuriomis, atsižvelgiant į vietą ir laiką, kilo objektyvus pavojus viešajai tvarkai; daug kartų buvo sugadinta miesto infrastruktūra ir viešasis turtas, padarant žalos, kurios nebuvo galima tiksliai įvertinti, bet kuri siekia ne mažiau kaip šimtus milijonų eurų; taip pat buvo apgadinta, apiplėšta, padegta kredito įstaiga, automobiliai ir įvairios kitos prekybos vietos, be to, sunkinančiomis aplinkybėmis, nes atitinkamiems asmenims padaryta labai didelė turtinė žala.“

- 13 Remiantis Teisingumo Teismui pateiktais duomenimis, iš 2009 m. spalio 9 d. *Corte d'appello di Genova* (Genujos apeliacinis teismas) sprendimo matyti, kad KL kaltinamas nusikalstama veika, kvalifikuota kaip „nuniokojimas ir plėšimas“ pagal Baudžiamojo kodekso 419 straipsnį; ją sudaro septyni veiksmai, kaip viena ir ta pati veika: miesto infrastruktūros ir viešojo turto sugadinimas; statybų aikštelės sugadinimas ir plėšimas; *Credito Italiano SpA* patalpų visiškasis suniokojimas; automobilio *Fiat Uno* visiškasis sugadinimas padegus; *Banca Carige SpA* patalpų visiškasis suniokojimas padegus; automobilio *Fiat Brava* visiškasis sugadinimas padegus ir prekybos centro visiškasis suniokojimas ir plėšimas.

- 14 KL nesutiko būti perduotas vykdant šio sprendimo 10 punkte nurodytą Europos arešto orderį.

- 15 2019 m. rugpjūčio 23 d. *Cour d'appel de Rennes* (Reno apeliacinis teismas, Prancūzija) ikiteisminio tyrimo kolegijos sprendimu buvo paprašyta suteikti papildomos informacijos, susijusios, be kita ko, su 2009 m. spalio 9 d. *Corte d'appello di Genova* (Genujos apeliacinis teismas) sprendimo ir šio Teisingumo Teismo sprendimo 10 punkte nurodyto 2012 m. liepos 13 d. *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas) sprendimo priėmimu.

- 16 2019 m. lapkričio 15 d. sprendimu *Cour d'appel de Rennes* (Reno apeliacinis teismas) ikiteisminio tyrimo kolegija atsisakė perduoti KL dėl procesinės priežasties. *Cour de cassation* (Kasacinis teismas, Prancūzija) panaikino tą sprendimą ir perdavė bylą iš naujo nagrinėti *Cour d'appel d'Angers* (Anžė apeliacinis teismas, Prancūzija).
- 17 2020 m. lapkričio 4 d. sprendimu *Cour d'appel d'Angers* (Anžė apeliacinis teismas) ikiteisminio tyrimo kolegija, pirma, atsisakė perduoti KL Italijos valdžios institucijoms pagal Europos arešto orderį, kiek jis buvo išduotas dėl dešimties metų laisvės atėmimo bausmės už nusikalstamą veiką, kvalifikuojamą kaip „nuniokojimas ir plėšimas“, vykdymo, ir, antra, paprašė Italijos teisminės institucijos suteikti papildomos informacijos, patikslinant, ar ji pageidautų, kad dvejų metų ir šešių mėnesių laisvės atėmimo bausmė už kitas tris šiame orderyje nurodytas nusikalstamas veikas būtų vykdoma Prancūzijoje.
- 18 *Procureur général près la Cour d'appel d'Angers* (generalinis prokuroras prie Anžė apeliacinio teismo) ir KL apskundė šį sprendimą *Cour de cassation* (Kasacinis teismas), prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 19 Tas teismas mano, kad jo nagrinėjamoje byloje kyla klausimų dėl abipusio veikos baudžiamumo sąlygos, numatytos Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalyje ir 4 straipsnio 1 punkte (toliau – abipusio veikos baudžiamumo sąlyga), išaiškinimo.
- 20 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia, kad atsisakydama perduoti KL tam, kad būtų įvykdyta dešimties metų laisvės atėmimo bausmė už nusikalstamą veiką, kvalifikuojamą kaip „nuniokojimas ir plėšimas“, *Cour d'appel d'Angers* (Anžė apeliacinis teismas) ikiteisminio tyrimo kolegija pažymėjo, kad du šią nusikalstamą veiką sudarantys veiksmai negali būti laikomi nusikalstama veika Prancūzijoje, t. y. pirma, *Credito Italiano* patalpų suniokojimas ir, antra, automobilio *Fiat Brava* sugadinimas padegus. Ši ikiteisminio tyrimo kolegija iš to padarė tokią išvadą: kadangi *Corte d'appello di Genova* (Genujos apeliacinis teismas) ir *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas) „išreiškė aiškų norą“ nagrinėti kaip nedalomą visumą šiuos septynis veiksmus, kvalifikuojamus kaip „nuniokojimas ir plėšimas“, pagal abipusio veikos baudžiamumo sąlygą reikalaujama neatsižvelgti į visus neatsiejamus taip kvalifikuojamus veiksmus.
- 21 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo jurisprudenciją, suformuotą 2017 m. sausio 11 d. Sprendime *Grundza* (C-289/15, EU:C:2017:4), vertindama abipusio veikos baudžiamumo sąlygą vykdančioji teisminė institucija turi patikrinti, ar veiksmai, laikomi atitinkama nusikalstama veika, kaip antai tie, kurie nurodyti išduodančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos priimtame nuosprendyje, taip pat būtų laikomi nusikalstama veika vykdančiosios valstybės narės teritorijoje tuo atveju, jeigu tie veiksmai būtų atlikti šioje teritorijoje. Nereikalaujama, nei kad visiškai sutaptų šios nusikalstamos veikos, kvalifikuojamos atitinkamai išduodančiosios valstybės narės ir vykdančiosios valstybės narės teisėje, sudėties požymiai, nei tos veikos pavadinimas arba klasifikavimas pagal atitinkamą nacionalinę teisę.
- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad nors ši jurisprudencija buvo suformuota aiškinant 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2008/909/TVR dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo skiriant laisvės atėmimo bausmes ar su laisvės atėmimu susijusias priemones, siekiant jas vykdyti Europos

- Sąjungoje (OL L 327, 2008, p. 27), ji taikytina sąlygomis, kuriomis turi būti atliekama abipusio veikos baudžiamumo kontrolė Europos arešto orderio srityje, nes abiejų – pamatinio ir pagrindų – sprendimų nuostatos dėl abipusio baudžiamumo yra panašios.
- 23 Tas teismas nurodo, kad pagal Italijos teisę „nuniokojimo ir plėšimo“ nusikalstama veika apima daugybinius, plataus masto turto sunaikinimo ir sugadinimo veiksmus, kuriais ne tik daroma žala turto savininkams, bet ir pažeidžiama viešoji tvarka, taip keliant grėsmę įprastam visuomenės gyvenimui. Pagal Prancūzijos baudžiamąją teisę grėsmės viešajai tvarkai kėlimas plataus masto kilnojamojo ar nekilnojamojo turto naikinimo atveju nėra atskirai kriminalizuotas. Tik turto sunaikinimas, sugadinimas, vagystė sugadinant turtą, tam tikrais atvejais veikiant grupe, kai šiais veiksmais tokio turto savininkams padaroma žala, yra atskirai kriminalizuoti.
  - 24 Nors nereikalaujama, kad Italijos ir Prancūzijos teisėje numatytų atitinkamų nusikalstamų veikų sudėties požymiai visiškai sutaptų, vis dėlto viešosios tvarkos pažeidimas yra esminis nusikalstamos veikos, kvalifikuojamas kaip „nuniokojimas ir plėšimas“, požymis, todėl, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, abipusio veikos baudžiamumo sąlygos taikymas nėra toks akivaizdus, kad dėl to negali kilti jokių pagrįstų abejonių.
  - 25 Tuo atveju, jeigu abipusio veikos baudžiamumo sąlyga nesudarytų kliūčių perduoti KL, tam teismui kyla klausimas dėl bausmės, dėl kurios ši asmenį prašoma perduoti, proporcingumo, atsižvelgiant tik į veiksmus, dėl kurių ši sąlyga yra įvykdyta.
  - 26 Šiuo klausimu, pirma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad Pagrindų sprendime 2002/584 nėra jokios nuostatos, pagal kurią vykdančioji teisminė institucija gali atsisakyti perduoti suinteresuotąjį asmenį, motyvuodama tuo, kad išduodančiosios valstybės narės paskirta bausmė yra neproporcinga, atsižvelgiant į veiksmus, dėl kurių asmenį prašoma perduoti.
  - 27 Antra, nors pagal šio pagrindų sprendimo 5 straipsnį vykdančiosios valstybės narės teisėje Europos arešto orderio vykdymas gali būti susietas su sąlyga, kad išduodančiosios valstybės teisėje yra įtvirtintos nuostatos, leidžiančios persvarstyti paskirtą bausmę, tai galima padaryti tik tuo atveju, jeigu už nusikalstamą veiką, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, baudžiama laisvės atėmimu iki gyvos galvos arba įkalinimu iki gyvos galvos.
  - 28 Taigi net jeigu vykdančioji teisminė institucija mano, kad kyla didelių sunkumų dėl Europos arešto orderio proporcingumo, ji negali dėl šios priežasties atsisakyti nurodyti perduoti prašomą perduoti asmenį, siekiant įvykdyti išduodančiosios valstybės narės paskirtą bausmę. Be to, iš principo išduodančioji teisminė institucija prieš išduodama Europos arešto orderį turi patikrinti jo proporcingumą, todėl tuo atveju, kai toks orderis išduodamas siekiant įvykdyti bausmę, paskirtą už vieną nusikalstamą veiką, kurią sudaro įvairūs veiksmai, bet tik kai kurie iš jų laikomi nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę, gali būti, kad šis orderis nebus proporcingas jį vykdant, nors toks buvo jį išduodant.
  - 29 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgdamas į pagrindines teises ir pagrindinius teisės principus, kurių turi būti paisoma Europos arešto orderio srityje, kaip numatyta Pagrindų sprendimo 2002/584 1 straipsnio 3 dalyje, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar pagal Chartijos 49 straipsnio 3 dalį, kurioje įtvirtintas principas, kad bausmės griežtumas turi atitikti padarytą nusikalstamą veiką, reikalaujama, kad vykdančioji teisminė institucija atsisakytų vykdyti Europos arešto orderį, jeigu, pirma, jis buvo išduotas

siekiant įvykdyti vieną bausmę už vieną nusikalstamą veiką ir, antra, tam tikri veiksmai, už kuriuos ši bausmė buvo skirta, nelaikomi nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę.

30 Tokiomis aplinkybėmis *Cour de cassation* (Kasacinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalis ir 4 straipsnio 1 [punktas] turi būti aiškinami taip, kad abipusio [veikos] baudžiamumo sąlyga yra įvykdyta tokiu atveju, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kai asmenį prašoma perduoti dėl veiksmų, kurie išduodančiojoje valstybėje [narėje] laikomi nuniokojimu ir plėšimu, t. y. nuniokojimo ir plėšimo veika, kuria gali būti pažeista viešoji tvarka, nors vykdančiojoje valstybėje [narėje] inkriminuojama vagystė sugadinant turtą, turto sunaikinimas, jo sugadinimas, kurių atveju nereikalaujama šio viešosios tvarkos pažeidimo požymio¹?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalį ir 4 straipsnio 1 [punktą] reikia aiškinti taip, kad vykdančiosios valstybės [narės] teismas gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, išduotą siekiant įvykdyti bausmę, kai jis konstatuoja, kad išduodančiosios valstybės [narės] teisminės institucijos atitinkamą asmenį nuteisė ir skyrė šią bausmę už vieną nusikalstamą veiką, kurią sudaro įvairūs veiksmai, ir kad tik dalis šių veiksmų laikomi nusikalstama veika vykdančiojoje valstybėje [narėje]? Ar vertinimas turėtų būti skirtingas, atsižvelgiant į tai, ar išduodančiosios valstybės [narės] teisminės institucijos šiuos įvairius veiksmus laikė atskirais, ar ne?
3. Ar pagal [Chartijos] 49 straipsnio 3 dalį reikalaujama, kad vykdančiosios valstybės narės teisminė institucija atsisakytų vykdyti Europos arešto orderį, kai, pirma, jis buvo išduotas siekiant įvykdyti vieną bausmę už vieną nusikalstamą veiką ir, antra, tam tikri veiksmai, už kuriuos ši bausmė buvo skirta, nelaikomi nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę, todėl asmenį gali būti leista perduoti tik už dalį šių veiksmų?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 31 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalis ir 4 straipsnio 1 punktą turi būti aiškinami taip, kad abipusio veikos baudžiamumo sąlyga yra įvykdyta tuo atveju, kai Europos arešto orderis išduotas siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę, paskirtą dėl veiksmų, išduodančiojoje valstybėje narėje laikomų nusikalstama veika, kurios sudėties privalomasis požymis yra šiais veiksmis padarytas toje valstybėje narėje saugomo teisinio intereso pažeidimas, jeigu tokie veiksmai pagal vykdančiosios valstybės narės teisę taip pat laikomi nusikalstama veika, bet šio saugomo teisinio intereso pažeidimas nėra jos sudėties požymis.
- 32 Remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, siekiant nustatyti abipusio veikos baudžiamumo sąlygos apimtį, reikia atsižvelgti ne tik į Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalį ir 4 straipsnio 1 punktą, bet ir jų kontekstą ir teisės akto,

¹ Tiksliau – „kurių atveju nereikalaujama pažeisti viešąją tvarką“?

kuriame šios nuostatos įtvirtintos, tikslus (šiuo klausimu žr. 2021 m. sausio 28 d. Sprendimo *Spetsializirana prokuratura (Pranešimas apie teises)*, C-649/19, EU:C:2021:75, 42 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 33 Pirma, iš Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalies formuluotės matyti, kad, vertinant abipusio veikos baudžiamumo sąlygą, reikia patikrinti, ar veiksmai, dėl kurių išduotas Europos arešto orderis, laikytini nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę, „nesvarbu, kokia būtų veikos sudėtis ar kaip ji būtų apibūdinama“. Atitinkamai šio pagrindų sprendimo 4 straipsnio, kuriame reglamentuojami Europos arešto orderio neprivalomojo nevykdymo pagrindai, 1 punkte nurodyta, kad vykdančioji teisminė institucija gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, jeigu vienu iš minėto pagrindų sprendimo 2 straipsnio 4 dalyje nurodytų atvejų veika, dėl kurios išduotas Europos arešto orderis, nėra nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę.
- 34 Taigi, siekiant nustatyti, ar įvykdyta abipusio veikos baudžiamumo sąlyga, būtina ir pakanka, kad veiksmai, dėl kurių išduotas Europos arešto orderis, taip pat būtų laikomi nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę. Vadinas, nereikalaujama, kad nusikalstamos veikos abiejose atitinkamose valstybėse narėse būtų identiškos (dėl nuosprendžių baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principo taikymo pagal analogiją žr. 2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Grundza*, C-289/15, EU:C:2017:4, 34 punktą).
- 35 Iš tiesų iš formuluotės „nusikalstamo[s] veiko[s] pagal vykdančiosios valstybės narės teisę, nesvarbu, kokia būtų veikos sudėtis ar kaip ji būtų apibūdinama“ aiškiai matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nereikalavo, nei kad visiškai sutaptų nusikalstamos veikos, kvalifikuojamos atitinkamai išduodančiosios valstybės narės ir vykdančiosios valstybės narės teisėje, sudėties požymiai, nei kad sutaptų šios veikos pavadinimas arba klasifikavimas pagal atitinkamą nacionalinę teisę (pagal analogiją žr. 2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Grundza*, C-289/15, EU:C:2017:4, 35 punktą).
- 36 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad vertindama abipusio veikos baudžiamumo sąlygą tam, kad nustatytų, ar yra Europos arešto orderio nevykdymo pagrindas pagal Pagrindų sprendimo 2002/584 4 straipsnio 1 punktą, vykdančioji teisminė institucija turi patikrinti, ar nusikalstamą veiką, dėl kurios išduotas šis Europos arešto orderis, apibūdinančios faktinės aplinkybės, jeigu jos susiklostytų vykdančiosios valstybės narės teritorijoje, taip pat būtų laikomos nusikalstamos veikos sudėties požymiais pagal šios valstybės narės teisę (pagal analogiją žr. 2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Grundza*, C-289/15, EU:C:2017:4, 38 punktą).
- 37 Antra, tokį aiškinimą taip pat patvirtina Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalies ir 4 straipsnio 1 punkto kontekstas ir šio pagrindų sprendimo tikslai.
- 38 Šiuo klausimu primintina, kad, minėtame pagrindų sprendime nustačius supaprastintą ir veiksmingą nuteistų ar įtariamų pažeidus baudžiamąjį įstatymą asmenų perdavimo sistemą, siekiama palengvinti ir paspartinti teismų bendradarbiavimą, ir taip norima prisidėti prie Europos Sąjungos siekio tapti laisvės, saugumo ir teisingumo erdve, remiantis tarp valstybių narių turinčiu egzistuoti dideliu tarpusavio pasitikėjimu (2022 m. vasario 22 d. Sprendimo *Openbaar Ministerie (Išduodančiojoje valstybėje narėje pagal įstatymą įsteigtas teismas)*, C-562/21 PPU ir C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 42 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 39 Tarpusavio pripažinimo principas, kuris, kaip matyti iš Pagrindų sprendimo 2002/584 6 konstatuojamosios dalies, yra teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose „kertinis akmuo“, išreikštas šio pagrindų sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje, kurioje įtvirtinta taisyklė, jog valstybės narės vykdo Europos arešto orderį, remdamosi šiuo principu ir vadovaudamosi šio pagrindų sprendimo nuostatomis (2022 m. vasario 22 d. Sprendimo *Openbaar Ministerie (Išduodančiojoje valstybėje narėje pagal įstatymą įsteigtas teismas)*, C-562/21 PPU ir C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 43 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 40 Vadinas, vykdančiosios teisminės institucijos iš esmės gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį tik esant Pagrindų sprendime 2002/584 išsamiai išvardytiems nevykdymo pagrindams, o Europos arešto orderio vykdymas gali būti siejamas tik su kuria nors iš šio pagrindų sprendimo 5 straipsnyje išsamiai išvardytų sąlygų. Todėl Europos arešto orderio vykdymas yra principas, o atsisakymas jį vykdyti – jo išimtis, kurią reikia aiškinti siaurai (2022 m. vasario 22 d. Sprendimo *Openbaar Ministerie (Išduodančiojoje valstybėje narėje pagal įstatymą įsteigtas teismas)*, C-562/21 PPU ir C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, 44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 41 Vadovaujantis tarpusavio pripažinimo principu, kuriuo grindžiamas Pagrindų sprendimu 2002/584 įtvirtintas perdavimo mechanizmas, šio pagrindų sprendimo 2 straipsnio 2 dalyje visų pirma buvo nustatytas nusikalstamų veikų, dėl kurių atitinkamas asmuo perduodamas pagal Europos arešto orderį, netikrinant abipusio veikos baudžiamumo, sąrašas.
- 42 Dėl į šį sąrašą neįtrauktų nusikalstamų veikų pažymėtina, kad šio pagrindų sprendimo 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta vykdančiosios valstybės narės teisė Europos arešto orderio vykdymą susieti su tuo, kad yra įvykdyta abipusio veikos baudžiamumo sąlyga.
- 43 Pagal to paties pagrindų sprendimo 4 straipsnio 1 punktą ši sąlyga yra Europos arešto orderio neprivalomojo nevykdymo pagrindas, taigi yra taisyklės, pagal kurią Europos arešto orderis turi būti vykdomas, išimtis, todėl, siekiant apriboti Europos arešto orderio nevykdymo atvejus, šio arešto orderio nevykdymo pagrindo taikymo sritis turi būti aiškinama siaurai (pagal analogiją žr. 2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Grundza*, C-289/15, EU:C:2017:4, 46 punktą).
- 44 Vadinas, nors Pagrindų sprendimo 2002/584 4 straipsnio 1 punktu vykdančiajai teisminei institucijai suteikiami įgaliojimai atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, jeigu nėra tenkinama abipusio veikos baudžiamumo sąlyga, šios nuostatos, atsižvelgiant į tai, kad joje nustatyta nuo šio pagrindų sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje įtvirtinto tarpusavio pripažinimo principo leidžianti nukrypti taisyklė, negalima aiškinti taip, kad būtų nepaisoma šio Teisingumo Teismo sprendimo 38–40 punktuose nurodyto tikslo palengvinti ir pagreitinti perdavimą tarp valstybių narių teisminių institucijų, atsižvelgiant į tarp jų turintį egzistuoti tarpusavio pasitikėjimą (pagal analogiją žr. 2020 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (Specialioji taisyklė)*, C-195/20 PPU, EU:C:2020:749, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 45 Taigi perdavimo procedūros veiksmingumui būtų pakenkta, jeigu abipusio veikos baudžiamumo sąlyga būtų aiškinama taip, kad pagal šią sąlygą reikalaujama, kad nusikalstamos veikos, kvalifikuojamos pagal išduodančiosios ir vykdančiosios valstybių narių teisę, sudėties požymiai ir pagal šių abiejų valstybių narių teisę saugomi teisiniai interesai visiškai sutaptų.
- 46 Atsižvelgiant į minimalų suderinimą baudžiamosios teisės srityje Sąjungos lygmeniu, tokios visiškos sutapties gali nebūti daugelio nusikalstamų veikų atveju. Todėl pirmesniame punkte pateiktas aiškinimas labai sumažintų atvejų, kai gali būti įvykdyta abipusio veikos baudžiamumo sąlyga, skaičių, o tai keltų pavojų, kad nebus pasiektas Pagrindų sprendimo 2002/584 tikslas.

- 47 Be to, toks aiškinimas taip pat pakenktų tikslui kovoti su prašomo perduoti asmens, esančio kitoje teritorijoje nei ta, kurioje jis padarė nusikalstamą veiką, nebaudžiamumu, o tai yra ir Pagrindų sprendimo 2002/584 tikslas (šiuo klausimu žr. 2020 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Openbaar Ministerie (Išduodančiosios teisminės institucijos nepriklausomumas)*, C-354/20 PPU ir C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, 62 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 48 Iš tiesų, jeigu abipusio veikos baudžiamumo sąlyga būtų aiškinama taip, kad pagal šią sąlygą reikalaujama, kad saugomas teisinis interesas, kurio pažeidimas yra nusikalstamos veikos sudėties požymis pagal išduodančiosios valstybės narės teisę, būtų nusikalstamos veikos sudėties požymis pagal vykdančiosios valstybės narės teisę, tai galėtų lemti atsisakymą perduoti atitinkamą asmenį vykdančiosios valstybės narės teisę, nors šis asmuo buvo nuteistas išduodančiojoje valstybėje narėje ir veiksmai, dėl kurių buvo išduotas šis Europos arešto orderis, laikytini nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę.
- 49 Taigi pagal abipusio veikos baudžiamumo sąlygą negalima reikalauti, kad vykdančioji teisminė institucija patikrintų, ar teisinio intereso, saugomo pagal išduodančiosios valstybės narės teisę, pažeidimas taip pat yra nusikalstamos veikos sudėties požymis pagal vykdančiosios valstybės narės teisę.
- 50 Todėl nesvarbu, kad veiksmai, dėl kurių išduotas Europos arešto orderis, išduodančiojoje valstybėje narėje laikomi nusikalstama veika, kurios sudėties privalomasis požymis yra šiais veiksmis padarytas pagal šios valstybės narės teisę saugomo teisinio intereso, kaip antai nagrinėjamu atveju – viešosios tvarkos, pažeidimas, nors pagal vykdančiosios valstybės narės teisę šio požymio nereikalaujama, kad tie patys veiksmai galėtų būti laikomi nusikalstama veika.
- 51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti: Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalis ir 4 straipsnio 1 punktą turi būti aiškinami taip, kad abipusio veikos baudžiamumo sąlyga yra įvykdyta tuo atveju, kai Europos arešto orderis išduotas siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę, paskirtą dėl veiksmų, išduodančiojoje valstybėje narėje laikomų nusikalstama veika, kurios sudėties privalomasis požymis yra šiais veiksmis padarytas toje valstybėje narėje saugomo teisinio intereso pažeidimas, jeigu tokie veiksmai pagal vykdančiosios valstybės narės teisę taip pat laikomi nusikalstama veika, bet šio saugomo teisinio intereso pažeidimas nėra jos sudėties požymis.

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

- 52 Antruoju ir trečiuoju klausimais, kurie nagrinėtini kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalis ir 4 straipsnio 1 punktą, siejami su Chartijos 49 straipsnio 3 dalimi, turi būti aiškinami taip, kad vykdančioji teisminė institucija gali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį, išduotą siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę, jeigu ši bausmė išduodančiojoje valstybėje narėje buvo paskirta už prašomo perduoti asmens padarytą vieną nusikalstamą veiką, kurią sudaro įvairūs veiksmai, bet tik kai kurie iš jų laikomi nusikalstama veika vykdančiojoje valstybėje narėje.
- 53 Pirmiausia konstatuotina, kad Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalyje ir 4 straipsnio 1 punkte aiškiai nenumatytas atvejis, kai Europos arešto orderį galima atsisakyti vykdyti, motyvuojant tuo, kad pagal vykdančiosios valstybės narės teisę nusikalstama veika laikytini tik dalis veiksmų, kuriais išduodančiojoje valstybėje narėje padaryta viena nusikalstama veika, dėl kurios išduotas šis Europos arešto orderis.

- 54 Šiomis aplinkybėmis reikia atsižvelgti į šių nuostatų kontekstą ir Pagrindų sprendimu 2002/584 siekiamus tikslus.
- 55 Pirma, iš atsakymo į pirmąjį klausimą matyti, kad vertinant abipusio veikos baudžiamumo sąlygą neturi reikšmės tai, kad veiksmai, dėl kurių išduotas Europos arešto orderis, pagal išduodančiosios valstybės narės teisę buvo kvalifikuoti kaip viena nusikalstama veika.
- 56 Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 51 punkto, atliekant šį vertinimą tik nustatoma, ar tuo atveju, jeigu atitinkami veiksmai būtų atlikti vykdančiosios valstybės narės teritorijoje, jie taip pat būtų laikomi nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę, neatsižvelgiant į šios nusikalstamos veikos sudėties požymius ir kvalifikavimą išduodančiojoje valstybėje narėje.
- 57 Antra, dėl klausimo, ar vykdančioji teisminė institucija gali remtis Europos arešto orderio nevykdymo pagrindu tuo atveju, kai tik dalis tų veiksmų yra nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės narės teisę, reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 43 punkte, abipusio veikos baudžiamumo sąlyga yra vienas iš šio pagrindų sprendimo 4 straipsnyje išvardytų Europos arešto orderio neprivalomojo nevykdymo pagrindų, kurie, siekiant apriboti Europos arešto orderio nevykdymo atvejus, turi būti aiškinami siaurai.
- 58 Taigi, kaip generalinis advokatas iš esmės pažymėjo išvados 55 punkte, vykdančioji teisminė institucija negali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderio dėl to, kad tik dalis veiksmų, sudarančių nusikalstamą veiką išduodančiojoje valstybėje narėje, yra nusikalstama veika ir pagal vykdančiosios valstybės narės teisę, nes antraip Pagrindų sprendimo 2002/584 4 straipsnio 1 punkte nurodytas nevykdymo pagrindas būtų taikomas daliai veiksmų, kurie pagal vykdančiosios valstybės narės teisę yra nusikalstama veika ir kurie nepatenka į šio pagrindo taikymo sritį.
- 59 Tokį aiškinimą patvirtina šio pagrindų sprendimo sistema.
- 60 Iš tiesų, darant prielaidą, kad šio sprendimo 58 punkte nurodytu atveju atitinkamo asmens perdavimas susietas su sąlyga, kad jis išduodančiojoje valstybėje narėje neturi būti baudžiamas dėl dalies veiksmų, kurie vykdančiojoje valstybėje narėje nelaikytini nusikalstama veika, pažymėtina, kad tokios sąlygos nėra Pagrindų sprendimo 2002/584 5 straipsnyje. Teisingumo Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad Europos arešto orderio vykdymas gali būti susietas tik su viena iš šiame 5 straipsnyje išsamiai išvardytų sąlygų (šiuo klausimu žr. 2020 m. kovo 3 d. Sprendimo *X (Europos arešto orderis – Dvigubas baudžiamumas)*, C-717/18, EU:C:2020:142, 41 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 61 Pirmesniuose šio sprendimo punktuose pateiktą Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalies ir 4 straipsnio 1 punkto aiškinimą taip pat patvirtina šio Teisingumo Teismo sprendimo 38–40 ir 47 punktuose primintų Pagrindų sprendimu 2002/584 siekiamų tikslų, t. y. pirma, tikslo palengvinti ir pagreitinti perdavimą tarp valstybių narių teisminių institucijų, atsižvelgiant į tarp jų turintį egzistuoti tarpusavio pasitikėjimą, ir, antra, tikslo kovoti su prašomo perduoti asmens, esančio kitoje teritorijoje nei ta, kurioje jis tariamai padarė nusikalstamą veiką, nebaudžiamumu, analizė.
- 62 Kaip savo rašytinėse pastabose iš esmės teigia Prancūzijos vyriausybė, jeigu abipusio veikos baudžiamumo sąlyga būtų aiškinama taip, kad Europos arešto orderį būtų galima atsisakyti vykdyti, motyvuojant tuo, kad dalis išduodančiojoje valstybėje narėje inkriminuojamų veiksmų nėra nusikalstama veika vykdančiojoje valstybėje narėje, būtų sudaryta kliūčių atitinkamo asmens

veiksmingam perdavimui ir šis asmuo liktų nenubaustas už visus atitinkamus veiksmus. Iš tiesų toks aiškinimas lemtų atsisakymą perduoti, nors dėl dalies šių veiksmų būtų įvykdyta minėta sąlyga.

- 63 Taigi konstatuotina, kad abipusio veikos baudžiamumo sąlyga yra įvykdyta, kai Europos arešto orderis išduodamas siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę, net jei ši bausmė išduodančiojoje valstybėje narėje buvo paskirta už prašomo perduoti asmens padarytą vieną nusikalstamą veiką, kurią sudaro įvairūs veiksmai, bet tik kai kurie iš jų laikomi nusikalstama veika vykdančiojoje valstybėje narėje.
- 64 Toks aiškinimas taip pat atitinka Chartijos 49 straipsnio 3 dalyje numatytą nusikaltimų ir bausmių proporcingumo principą, kuriuo grindžiami prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo klausimai.
- 65 Pirma, Pagrindų sprendimu 2002/584 nustatytoje sistemoje nusikaltimų ir bausmių proporcingumo principo laikymąsi užtikrina išduodančiosios valstybės narės teisminės institucijos. Teisingumo Teismas konstatavo, kad asmens, kurį prašoma perduoti, teisių paaisymą pirmiausia turi užtikrinti išduodančioji valstybė narė (2018 m. sausio 23 d. Sprendimo *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, 50 punktas ir 2018 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *IK (Papildomos bausmės vykdymas)*, C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, 66 punktas).
- 66 Antra, kaip generalinis advokatas pažymėjo išvados 63 punkte, galimas išduodančiojoje valstybėje narėje paskirtos bausmės neproporcingumas nenurodytas tarp Pagrindų sprendimo 2002/584 3, 4 ir 4a straipsniuose nustatytų Europos arešto orderio privalomojo ir neprivalomojo nevykdymo pagrindų.
- 67 Be to, iš šio sprendimo 36 punkto matyti, kad abipusio veikos baudžiamumo sąlyga reiškia tik tai, kad reikia patikrinti, ar nusikalstamą veiką, dėl kurios išduotas šis Europos arešto orderis, apibūdinančios faktinės aplinkybės taip pat būtų nusikalstamos veikos sudėties požymiai pagal vykdančiosios valstybės narės teisę tuo atveju, jeigu jos susiklostytų šios valstybės narės teritorijoje.
- 68 Taigi tikrindama šią sąlygą vykdančioji teisminė institucija neturi įvertinti išduodančiojoje valstybėje narėje paskirtos bausmės pagal Chartijos 49 straipsnio 3 dalį.
- 69 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į antrąjį ir trečiąjį klausimus reikia atsakyti: Pagrindų sprendimo 2002/584 2 straipsnio 4 dalis ir 4 straipsnio 1 punktas, siejami su Chartijos 49 straipsnio 3 dalimi, turi būti aiškinami taip, kad vykdančioji teisminė institucija negali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderio, išduoto siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę, jeigu ši bausmė išduodančiojoje valstybėje narėje buvo paskirta už prašomo perduoti asmens padarytą vieną nusikalstamą veiką, kurią sudaro įvairūs veiksmai, bet tik kai kurie iš jų laikomi nusikalstama veika vykdančiojoje valstybėje narėje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 70 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, 2 straipsnio 4 dalis ir 4 straipsnio 1 punktą turi būti aiškinami taip, kad šiose nuostatose numatyta abipusio veikos baudžiamumo sąlyga yra įvykdyta tuo atveju, kai Europos arešto orderis išduotas siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę, paskirtą dėl veiksmų, išduodančiojoje valstybėje narėje laikomų nusikalstama veika, kurios sudėties privalomasis požymis yra šiais veiksmais padarytas toje valstybėje narėje saugomo teisinio intereso pažeidimas, jeigu tokie veiksmai pagal vykdančiosios valstybės narės teisę taip pat laikomi nusikalstama veika, bet šio saugomo teisinio intereso pažeidimas nėra jos sudėties požymis.**
- 2. Pagrindų sprendimo 2002/584, iš dalies pakeisto Pamatiniu sprendimu 2009/299, 2 straipsnio 4 dalis ir 4 straipsnio 1 punktą, siejami su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 3 dalimi, turi būti aiškinami taip, kad vykdančioji teisminė institucija negali atsisakyti vykdyti Europos arešto orderio, išduoto siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę, jeigu ši bausmė išduodančiojoje valstybėje narėje buvo paskirta už prašomo perduoti asmens padarytą vieną nusikalstamą veiką, kurią sudaro įvairūs veiksmai, bet tik kai kurie iš jų laikomi nusikalstama veika vykdančiojoje valstybėje narėje.**

Parašai.